

מגילה ל: (משנה) עד לא: (שורה 6 ברחבות)

משנה וברייתא

במועדים יש לקרוא מעין המאורע (וידבר משנה את מאצרי ה' אל בני ישראל')

פסח

י"ט ראשון: פרשת מועדות שבויקרא. (הפטרה: פסח גלגל)

חנה"מ: מענייני פסח.

שבת חנה"מ: פרשת המועדות ש'בכי תשא'. (הפטרה: 'העצמות היבשות')

י"ט אחרון: קריאת ים סוף. (הפטרה: 'וידבר דוד')

ובי"ט שני של גלויות:
הפטרה: פסח יאשיהו.

ובי"ט שני של גלויות:
פרשת המועדות של ראה. (הפטרה: 'עוד היום')

שבועות

ת"ק (והמשנה): פרשת המועדות שבויקרא. (הפטרה: חבקוק)

אחרים: מתן תורה. (הפטרה: מעשה מרכבה)

כשיש 2 י"ט של גלויות:
ביום א' נוהגים כאחרים,
וביום ב' כת"ק.

סוכות

י"ט ראשון: פרשת מועדות שבספר ויקרא. (הפטרה: מלחמת יום הדין)

חנה"מ: קרבנות החג.

שבת חנה"מ: פרשת המועדות ש'בכי תשא'. (הפטרה: מלחמת גוג ומגוג)

י"ט אחרון: מצות וחוקים ופרשת המועדות של ראה. (הפטרה: חנוכת ביהמ"ק)

ובי"ט שני של גלויות:
(הפטרה: 'ויקהלו אל המלך שלמה')

ובי"ט שני של גלויות:
'וזאת הברכה'. (הפטרה: 'יעמוד שלמה')

ימים נוראים

ר"ה: ת"ק (והמשנה): מפרשת המועדות שבויקרא. (הפטרה: 'הבן יקר')

י"א: 'וה' פקד את שרה'. (הפטרה: שירת חנה)

י"ו כ"ג: שחרית: עבודת יום כיפור.

מנחה: איסורי עריות.

(הפטרה: 'כי כה אמר רם...')

(הפטרה: ביונה)

כיום שעושים 2 ימים של ר"ה:
ביום א': נוהגים כ"א.
ביום ב': עקדת יצחק. (הפטרה: 'הבן יקר').

בהפסרת י"כ מופיע עקרון חשוב מאוד:
כשמופיעה גדולתו של הקב"ה מופיעה
לצידה ענוותנותו - דאגתו לחלש ולמסכן.

משנה וברייתא

מועדים נוספים

חנוכה: נשיאים. (הפטרת בשבת א': נרות זכריה. בשבת ב': נרות שלמה)
פורים: 'ויבא עמלק'.
ראש חודש: 'ובראשי חדשיכם'.

הפטרת שבת ר"ח: 'והיה מדי חדש בחדשו'.
הפטרת שבת ערב ר"ח: 'מחר חדש'.
הפטרת שבת ר"ח אב: 'חדשיכם ומועדיכם שנה נפשי'.

ימי חול

מעמדות: מעשה בראשית.
תעניות: ברכות וקללות. [עולה אחד קורא את הקללות]
ב', ה', ומנחה בשבת: תחילת הפרשה הבאה. [ובשבת חוזרים על מה שקראו]

מדוע קוראים במעמדות במעשה בראשית?
 כי בלי עסקי הקרבנות (=מעמדות) - לא נתקיימו שמים וארץ, כי לא היה מה שיכפר על חטאי ישראל.

לאחר חורבן ביהמ"ק:
 אמירת קרבנות נחשבת כהקרבה, וכך נמחלים החטאים.

תשעה באב

הקריאה: אחרים: 'ואם לא תשמעו לי'.
רנב"י: 'עד אנה ינאצוני העם הזה'.
י"א: 'עד מתי לעדה הרעה הזאת'.
המנהג: 'כי תוליד בנים'.
הפטרה: רב: 'איכה היתה לזונה'.
המנהג: 'אסף אסיפם'.